

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB 25

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 31.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb25-txt-shoot-idaa8d02f5-27fb-43f0-84e4-d0ce2baf7d92.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Vil man forstaae dem, maa man da vel erindre, at saaledes som de fremstilles i Plato var de ikke, i Plato er jo just Vrangen vendt ud af dem, deres Væsen og Indre gjort aabenbart, medens deres Virkelighed just var Underfundighed, Skin, Hyklerie. Det vilde da ogsaa være en taabelig, en dum – og dumme vare Sophisterne ikke – Selvmodsigelse om Den, hvis Hemmelighed var: Opgaven er at synes retfærdig, god, men ikke at være det – thi det at være det det er den visse Elendighed¹: det vilde være en synderlig Selvmodsigelse, saa selv ligefrem at foredrage dette, saa var jo Skinnet umuliggjort og de gjorde uskadelige. Nei, i Virkeligheden kæmpe de just for at bevare Skinnet: de prise det Gode o: s: v:.. (derved naaede de Skinnet af at være det – men de vare det ikke: derved opnaaede de alle jordiske Fordele.) Meiners i Geschichte der Wissenschaften Lemgo 1782 2^{den} Deel p. 208 oplyser, efter Philostratus, om deres Liv. Saaledes tilskrives jo hiin skjønne, moralske Fortælling om Hercules paa Skilleveien, den tilskrives Prodikus, en Sophist. Gorgias opmuntrede Grækerne ved de pythiske og olympiske Lege til Eenighed. Hippias skildrede Heltenes Slægter og Gjerninger, de berømte Mænd, de vise Raad som Nestor gav Neoptolemus efter Troias Erobring. Ogsaa forandrede Sophisterne sig efter Omgivelserne: i Theben og Sparta declamerede de om Dyden, prisede den og dydige Mænd – thi det behagede der. I Athen udbredte de sig over Armodis og Landflygtigheds Fordele, fordi saadanne Declamationer behagede der. (cfr. Meinersl: c:p. 209. Han citerer i Noten til det Sted om Athen: Isocrates in Helen. Encom. – Kort de vare Declamateurs.